

spesielt i lys av hva vår plass i naturen er i forhold til andre biologiske arter.

Neste kapittel, «Menneskesyn», tar for seg feltene sinns- og kognisjonsfilosofi, samt fenomenologi. Her vil vi fokusere direkte på oss selv og bli kjent med teorier om hva som kan være spesielt menneskelige egenskaper: sinn og bevissthet. Den første delen av dette kapitlet diskuterer for det meste klassiske syn på bevissthet. Vi vil begynne med et fysikalistisk perspektiv, som er forenlig med det mekanistiske natursynet som nettopp er beskrevet. Du vil for eksempel lære om reduksjonistiske synspunkter som argumenterer for at sinnet kan forklares fullstendig av hjernen vår, og du vil bli kjent med argumenter både for og mot ideen om at maskiner kan tenke. Den andre delen av dette kapitlet tar for seg nyere perspektiver på bevissthet. Disse reiser noen grunnleggende bekymringer med fysikalistiske posisjoner diskutert tidligere. Vi vil fokusere spesielt på kroppens rolle for sinnet og betydningen av bevisst opplevelse. Du vil blant annet finne ut hvordan noen filosofer tenker at kjønn og andre former for identitet kan påvirke ens bevissthet.

Det siste kapitlet i denne delen heter «Teknologi, menneske, samfunn». Der dykker vi ned i noen filosofiske aspekter ved teknologiene omkring oss. Spesielt i vår moderne tid er det vanskelig å forestille seg noen oppgave, arbeid eller fritidsaktivitet som ikke foregår med eller gjennom en eller annen form for teknologi. Mens teknologier muliggjør alle slags handlinger, påvirker og begrenser de også oss selv: De kan føre oss til å ta i bruk visse mønstre i atferd og tenkning som ikke lenger bare er definert av oss selv, men av teknologiene og algoritmen de er drevet av. Vi undersøker tre mulige

teknologisyn samt noen etiske utfordringer ved kunstig intelligens. Først skal vi se nærmere på hva teknologisk determinisme er. Det innebærer at det er den teknologiske utviklingen som styrer både samfunnsutviklingen og våre individuelle valg. Deretter diskuterer vi teknologisk instrumentalisme, som innebærer at det til syvende og sist er vi mennesker som gjør valgene som gjelder både teknologibruk og samfunnsutvikling. Når noe går galt (eller godt), kan vi dermed ikke skyldte på teknologien. Den tredje posisjonen, det relasjonelle teknologisynet, går en middelvei: Ja, det er vi mennesker som gjør valgene, men våre valg er betinget av hvordan teknologien åpner eller begrenser handlemåter og handlingsvalg.

Selv om disse tre kapitlene har ulike temaer, handler de alle om spennende grunnleggende aspekter ved oss selv, menneskearten: hvordan vi forstår vårt sinn og vår bevissthet, og hvordan vi forholder oss til begge, våre naturlige og teknologiske omgivelser.